अधर्म्मज्ञो नित्यवैरी पापबुद्धिर्नृशंसवत् । सत्यप्रतिज्ञामचिरात् द्रक्ष्यसे तां सुयोधन ।
अभिमानस्य दर्पस्य क्रोधपारुष्ययोस्तथा । नैष्ठुर्य्यस्यावलेपस्य आत्मसम्भावनस्य च ।
नृशंसतायास्तैक्ष्ण्यस्य धर्म्मविद्वेषणस्य च । अधर्म्मस्यापवादस्य वृद्धातिक्रमणस्य च । ५९९
दर्शनस्य च चक्रस्य क्षत्त्रस्याऽपनयस्य च । द्रक्ष्यसि त्वं फलं तीव्रमचिरेण सुयोधन ।
वासुदेवद्वितीये हि मयि क्रुद्धे नराधम । आशा ते जीविते मूढ राज्ये वा केन हेतुना ।
शान्ते भीष्मे तथा द्रोणे सूतपुत्रे च पातिते । निराशो जीविते राज्ये पुत्रेषु च भविष्यसि ।
भ्रातॄणां निधनं श्रुत्वा पुत्राणाञ्च सुयोधन । भीमसेनेन निहतो दुष्कृतानि स्मरिष्यसि ।
न द्वितीयां प्रतिज्ञां हि प्रतिजानामि कैतव । सत्यं ब्रवीम्यहं ह्येतत् सर्व्वं सत्यं भविष्यति । ५९५
युधिष्ठिरोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत् । उलूक मद्वचो ब्रूहि गत्वा तात सुयोधनं ।
स्वेन वृत्तेन मे वृत्तं नाधिगन्तुं त्वमर्हसि । उभयोरन्तरं वेद सूनृतानृतयोरपि ।
न चाहं कामये पापमपि कीटपिपीलयोः । किं पुनर्ज्ञातिषु वधं कामयेयं कथञ्चन ।
एतदर्थं मया तात पञ्च ग्रामा वृताः पुरा । कथं तव सुदुर्ब्बुद्धे न प्रेक्षे व्यसनं महत् ।
स त्वं कामपरीतात्मा मूढभावाच्च कत्थसे । तथैव वासुदेवस्य न गृह्णासि हितं वचः । ५९०
किञ्चेदानीं बहुक्तेन युध्यस्व सह बान्धवैः । मम विप्रियकर्त्तारं कैतव्य ब्रूहि कौरवं ।
श्रुतं वाक्यं गृहीतोऽर्थो मतं यत्ते तथाऽस्तु तत् । भीमसेनस्ततो वाक्यं भूय आह नृपात्मजः ।
उलूक मद्वचो ब्रूहि दुर्मतिं पापपूरुषं । शठं नैकृतिकं पापं दुराचारं सुयोधनं ।
गृध्रोदरे वा वस्तव्यं पुरे वा नागसाह्वये । प्रतिज्ञातं मया यच्च सभामध्ये नराधम ।
कर्त्ताऽहं तद्वचः सत्यं सत्येनैव शपामि ते । दुःशासनस्य रुधिरं हत्वा पास्याम्यहं मृधे । ५९५
सक्थिनी तव भङ्क्त्वैव हत्वा हि तव सोदरान् । सर्व्वेषां धार्त्तराष्ट्राणामहं मृत्युः सुयोधन ।
सर्व्वेषां राजपुत्राणामभिमन्युरसंशयं । कर्म्मणा तोषयिष्यामि भूयश्चैव वचः शृणु ।
हत्वा सुयोधन त्वां वै सहितं सर्व्वसोदरैः । आक्रमिष्ये पदा मूर्द्ध्नि धर्म्मराजस्य पश्यतः ।
नकुलस्तु ततो वाक्यमिदमाह महीपते । उलूक ब्रूहि कौरव्यं धार्त्तराष्ट्रं सुयोधनं ।
श्रुतं ते गदतो वाक्यं सर्व्वमेव यथातथं । तथा कर्त्ताऽस्मि कौरव्य यथा त्वमनुशासि मां । ५९८०
सहदेवोऽपि नृपते इदमाह वचोऽर्थवत् । सुयोधन मतिर्या ते तथैषा ते भविष्यति ।
शोचिष्यसे महाराज सपुत्रज्ञातिबान्धवः । इमञ्च क्लेशमस्माकं दृष्टो यत् त्वं विकत्थसे ।
विराटद्रुपदौ वृद्धावुलूकमिदमूचतुः । दासभावं नियच्छेव साधोरिति मतिः सदा ।
तौ च दासावदासौ वा पौरुषं यस्य यादृशं । शिखण्डी तु ततो वाक्यमुलूकमिदमब्रवीत् ।
वक्तव्यो भवता राजा पापेष्वभिरतः सदा । पश्य त्वं मां रणे राजन् कुर्व्वाणं कर्म्म दारुणं । ५९८५
यस्य वीर्य्यं समासाद्य मन्यसे विजयं युधि । तमहं पातयिष्यामि रथात् तव पितामहं ।
अहं भीष्मवधात् सृष्टो नूनं धात्रा महात्मना । सोऽहं भीष्मं हनिष्यामि मिषतां सर्व्वधन्विनां ।